

Джеймс Метью Баррі

ПІТЕР ПЕН

Харків
ФОЛІО
2021

Розділ 1

ПІТЕР ПЕН ПОРУШУЄ СПОКІЙ

Усі діти, окрім лише одного, Пітера Пена, рано чи пізно виростають. Наскільки швидко це стається, Венді з'ясувала самотужки. Якось, коли їй було всього два рочки, вона бавилася в садочку. Зірвала одну квітку і побігла з нею до мами.

Мабуть, Венді цієї миті була дуже гарненька, бо мама, пані Дарлінг, поклала її руку на своє серце й аж заплакала:

— І чому ти не можеш залишитися такою назавжди?

Тільки й усього трапилося між ними, але відтепер Венді знала, що мусить вирости. Ви про це дізнаєтеся, щойно вам виповнюється два рочки. Два — це початок кінця.

Ця родина жила в будинку № 14 (таким був номер їхньої оселі на цій вулиці), і поки не з'явилася Венді, її мати була найголовнішою. Вона була справжньою леді з романтичним складом розуму і таким милим глузливым ротиком. Її романтичний характер нагадував крихітні коробочки, які привозять із загадкового Сходу. Відкриєш одну — а в ній інша, менша, а в тій ще одна, і так безперестану. Її солодкий рот міг дарувати поцілунок, якого Венді завжди прагнула, і його було добре помітно в правому куточку губ.

Життєвий шлях пані Дарлінг був таким: багато джентльменів, які були юнаками, коли вона була дівчиною, виявили одночасно, що вони закохалися в неї, й усі рушили до неї додому, щоб запропонувати свої руку та серце, за винятком пана Дарлінга, який гукнув візника й усіх випередив і таким чином став її обранцем. Він отримав від неї все, окрім

внутрішньої коробочки і заповітного поцілунку. Він так і не дізнався про цю коробочку, а з часом відмовився від спроби отримати й поцілунок. Венді думала, що його міг би отримати лише Наполеон, але мені здається, що він пішов би, піймавши облизня, на останок спересердя грюкнувши дверима.

Пан Дарлінг вихвалявся перед Венді, що її мати не тільки кохала його, але й поважала. Він був одним із тих експертів, хто знає все про біржі й акції. Звісно, ніхто цього до пуття не знає, але чоловік знав більше за інших, тому часто повідомляв, що акції піднялися чи впали, з таким виглядом, що будь-яка жінка стала б його поважати.

Пані Дарлінг виходила заміж уся в білому, вона ще якийсь час захоплювалася малюванням квітів, дуже тішилася тим, наче це була якась гра. Та часом їй це набридало, квіти гинули, а замість них з'являлися

малюнки дітей без облич. Вона малювала їх, коли зрозуміла, що треба рухатися далі. Діти спочатку з'явилися в уяві пані Дарлінг.

Першою народилася Венді, потім був Джон, а після нього — Майкл.

Через тиждень чи два після того, як Венді з'явилася на світ, батьки довго сумнівалися, чи зможуть вони її залишити, адже доведеться годувати ще один рот. Пан Дарлінг страшенно радів, але він був дуже серйозний, сів на краєчок ліжка пані Дарлінг, узяв її за руку і полічив витрати, в той час як вона благально дивилася на нього. Вона хотіла ризикнути: хай буде, що буде, але від свого не відступиться. Натомість чоловік озброївся олівцем та аркушем паперу, і якщо вона плутала його своїми зауваженнями, то доводилося починати все знову.

— Не перебивай, — благав він її. — У мене в кишені є фунт і сімнадцять

шилінгів, а ще два шилінги шістдесят пенсів — в офісі. Я можу не пити каву на роботі, це заощадить десять шилінгів — тож виходить два фунти дев'ять шилінгів шість пенсів, та з твоїми вісімнадцятьма шилінгами і трьома пенсами це буде триста дев'яносто сім, п'ять із нульовим залишком у моїй чековій книжці становитиме вісімсот дев'яносто сім... Хто там бешкетує? Вісімсот дев'яносто сім, крапка і додати сім... Нічого не кажи! Та ще фунт ти позичила тому чоловікові, який приходив до нас... Тихіше, люба... Крапка... і завести дитину, але ти вже це зробила! Я сказав: дев'ятсот дев'яносто сім? Так, я сказав: дев'ятсот дев'яносто сім. Питання лише в тому, чи зможемо ми прожити на дев'ятсот дев'яносто сім фунтів на рік?

— Ще й як зможемо, Джордже, — запевнила дружина чоловіка. Бо вона була на боці Венді, яка була важливішою за них обох.

— Ти ж знаєш, що більше не вмієш літати, — зронила Джейн.

Звісно, врешті-решт Венді їх відпустила разом. Ми бачимо її біля вікна, жінка дивиться їм услід, як вони здіймаються в небо і стають маленькими, як зірочки.

Якщо ви поглянете на Венді, то зможете побачити, що її волосся посивіло, а її фігура погладшала, бо все це сталося дуже давно. Джейн виросла і також вийшла заміж, у неї народилася донечка — Марґарет. Щовесни настає час прибирання, і крім тих випадків, коли він забуває, Пітер прилітає за Марґарет і забирає малу в Ніколандію, де вона розповідає йому історії про себе, які він охоче слухає. Коли Марґарет виросте й у неї народиться донька, вона також стане мамою Пітера, і так це триватиме до того часу, поки діти не розучаться бути веселими, безневинними та безсердечними.